POLSKA INFORMACJA POLITYCZNA
agencja publicystyczna
INFORMATION POLITIQUE POLONAISE • AGENCE DE PRESSE
ADRES: WARSZAWA, UL. ALBERTA 6. ADRES TELEGR. "POLINF" TEL. 2.50-05. KONTO P.K.O. 171.90

Nr.34 Warszawa, dnia 29 listopada 1936 r.

PO WIZYCIE MINISTRA ANTONESCU

Niedawne rozmowy, jakie przeprowadzili między sobą Ministrowie Spraw Zagranicznych Polski i Rumunii przekraczają znacznie swą doniosłością zwykłe, kurtuazyjne spotkania mężów stanu, kierujących polityką swych krajów.

Na wagę tych rozmów oraz osiągniętych przez nie rezultatów złożył się szereg czynników. Przede wszystkim należy wziąść pod uwagę fakt, iż Ministrowie Beck i Antonescu spotkali się w chwili szczególnie trudnej, jeśli chodzi o pozytywne układanie się stosunków międzynarodowych. Nie można bowiem zamykać oczu na pogłębianie się w ostatnich miesiącach przeciwieństw politycznych między szeregiem państw, mających dzięki swemu znaczeniu poważny wpływ na kształtowanie się sytuacji światowej. Wyrazem dążeń do złagodzenia ewentualnych konsekwencji, jakie te przeciwieństwa mogą mieć dla pokojowego współżycia innych narodów był komunikat oficjalny, wydany po zakończeniu londyńskiej wizyty Ministra Becka.

W tych warunkach zrozumiałe jest duże zainteresowanie, z jakim

Rządy i opinia publiczna państw europejskich śledziły przebieg wizyty Ministra Antonescu w Warszawie.

Wyniki rozmów między Ministrami Beckiem i Antonescu us - prawiedliwiają najdalej idące nadzieje tych, którzy będąc szczerymi przyjaciółmi pokoju spodziewali się, iż dzięki polsko-rumuńskiemu spotkaniu nastąpi rzeczywiste wzmocnienie warunków, korzystnych dla stabilizacji pokoju Europy Srodkowo-Wschodniej. Ten wynik pozytywny umożliwiony został przede wszystkim dzięki atmosferze zupełnego zaufania, w jakiej odbywały się rozmowy warszawskie. To wzajemne zaufanie, oraz szczera wymiana myśli doprowadziły w tych warunkach do ustalenia poglądów na wspólną rolę, jaka przypada w tej części Europy obu krajom, łączącym nieprzerwanie swymi terytoriami Bałtyk z Morzem Czarnym.

Ministrowie Beck i Antonescu wykazali przy tym analogiczne zrozumienia faktu, iż bilateralny sojusz obronny polsko-rumuński, odpowiadający najzupełniej istotnym uczuciom obu narodów i wynikający zarówno z naturalnych przesłanek geopolitycznych, jak i doświadczeń historii, jest tym zasadniczym czynnikiem, który daje obu państwom możność skutecznego odegrania ich wspólnej, czynnej i twórczej roli w rejonie Europy Srodkowo-Wschodniej. Równie przeciwne powstawaniu wzajemnie zwalczających się bloków politycznych, oba państwa postanowiły utrzymywać ze sobą najściślejszy wzajemny kontakt, niezbędny dla właściwego spełnienia ich zadania, jako potężnego i niezależnego czynnika równowagi, gwarantującego dzięki swej sile utrzymanie i stabilizację pokoju.

Wspólna ocena skuteczności i pozytywności sojuszów polsko-rumuńskiego utwierdziła oba Rządy w głębokim przekonaniu o niezbędności dalszego wzmacniania i rozbudowy ich bezpośredniej, dwu-

stronnej współpracy. Logicznym wynikiem tej oceny było więc podpisanie szeregu umów, których wykonanie pogłębi zbliżenie obu społeczeństw, oraz zapowiedź szeregu dalszych kontaktów między odpowiedzialnymi czynnikami obu krajów.

Wizyta Ministra Antonescu w Warszawie oraz wysoce dodatni wynik jego rozmów z Ministrem Beckiem, stanowią jeszcze jeden dowód skuteczności metody bezpośrednich kontaktów między dwoma krajami.

Komunikat urzędowy, ogłoszony po zakończeniu wizyty, określa zupełnie wyraźnie ściśle bilateralną płaszczyznę rozmów polsko-rumuńskich. Dowodzi on również, iż osiągnięte wyłącznie na tej właśnie płaszczyźnie całkowite wzajemne zrozumienie Polski i Rumunii powinno rozwinąć się w najściślejszą, harmonijną współpracę.

-o-o-O-o-o-